

Cred că trăim cu toții diverse tipuri de bombardament vizual. Cel mai prolific și cel mai insistent este provocat de afișajul excesiv. Suntem agasați de marile panouri publicitare. Ba chiar am ajuns să ne dorim ca ele să fie goale. Să rămânem doar la primul strat. Cu toate astea suntem păcăliți zilnic pe față cu diverse fețe modelate după ultimele rezultate ale studiilor de evoluție a sexualității umane. Evoluția sexualității ne învață că există chipuri perfecte, modele perfecte, că simetria chipului nu este un accident. Studiile adiacente au produs de la începuturi potrete robot - unde zeci de exemplare au fost suprapuse și finisate. În lumea hegemonică a fotoshop-ului, modelul este suprem. Ana Maria însă a ajuns să opereze o altă chirurgie estetică. Expresiile faciale au tendința să se aglomereze și să se șteargă reciproc ca într-un palimpsest facial. Picturile ei poartă urmele afișajului excesiv de pe fiecare stâlp din oraș. Chipul inițial este alterabil și modificabil. Dar în acel moment nu știi ce se dezvoltă sub machiajele copertilor de revistă. Efectul final ne face să fim mai atenți cu pofta de a fi înconjurat de chipuri măsurabile, de bărbii și danturi perfecte. Ca să poți să vezi chipurile din jur mai bine, trebuie să îți dai jos lentilele de contact care îți ascund strabismul. Iar privirea sașie decurge din faptul că vrei să prinzi totul în focarul unei singure priviri. Poate așa o să dai de cap și glaucomului publicitar.

Ștefan Tiron